

טיב הקהילה

אויף אידיש

י"ל ע" קהילת שחני בבית ד'
משיגת מיצוי ורצון התורה'
חבר וזמלאה חתן רחמימא שלישי א'

וישלה
ר"ג כסלו תשפ"ה

א' די ברכת השם ודמיון

א' זמנא דהקלת הדתות ומצו' ש' א'

הדר"ג 4:01
מזצ"ש 5:18
ר"ת 5:54

סוף זמן קריאת שמע והפילה א' 9:21
סוף זמן קריאת שמע והפילה א' 9:51

סוף זמן קריאת שמע והפילה א' 9:21
סוף זמן קריאת שמע והפילה א' 9:51

ליל חמ"ט
שנה

טיב

המערכת

אתנהלה לאפי

פארשדער האבן נאכגעקוקט און געפונען און מערסטנס מענטשן וועלכע האבן געווינען די לאטעיר און זענען שנעל רייך געווארן, האבן אויך שנעל דערלייגט זייער נאנצע געלט, און צומאל זענען זיי אפילו געבליבן שולדיג אסאך געלט, און זענען אנגעקומען צו נאך אסאך צרות ווען טייל פון זיי האבן פשוט דערלייגט זייער געלט אין שפילערייען און פארמעסטן, און א טייל פון זיי זענען געגאנגען נאך ווייטער און האבן ווייטער אויסגעגעבן גרויס געלט אויך נאכדעם וואס זיי האבן פארלוירן זייער נאנצע געלט, און זענען געווארן שולדיג אסאך געלט.

אבער פון די אנדערע זייט, האבן מיר קיינמאל נישט געהערט אויף איינער וואס ארבעט שווער פאר פרנסה און ער לייגט אוועק יעדן טאג אין דאלער צו שפארן, אז דער זעלבער מענטש האט דערלייגט די נאנצע געלט דורך א נארישע השקפה אדער עפעס א פוסטע פארמעסט. דאס איז וויבאלד א זאך וואס איז אנגעקומען דורך מי און פלאג און מיט געדולד, טראגט מיט זיך א גרויסער ווערד.

אט זענען מיר א ווען עשו האט געלאדנט יעקב אבינו צו גיין מיט אים און יעקב דאס אפגעזאגט און ער האט געזאגט 'יעקב' נאך אדני לפני עבדו ואני אתהלה לאפי, און דער יסוד פון דער ויסט צווישן יעקב און עשו איז געווען, אז עשו ווילט וויל אלעס טון שנעל, און אויך ווען ער וויל שוין טון א גוטע זאך, ווען ער עס טון און איילענען, אזוי ווי איינער האט מיר אסאל געזאגט 'נעם מיין סח און געב מיר עס צוריק מיטן נאנצן ש"ס איינעווייניג... אזוי ווי מען זאגט בשם דער ווילנער גאון זצוק"ל אז דער 'זעלע' וויל קענען נאכן ש"ס אין איין נאכט, אבער איינעם זעלבן נאכט ווילן זיי אויך שלאפן ביז איינערפיר... אבער יעקב אבינו, פון זיין זייט, זאגט 'אתנהלה לאפי, וויל דער צדיק ווייסט אז כדי אנצוקומען צו השגת דאך מען שווער הארעווען, און מען דארף זיך אנגארטלעך מיט גרויס געדולד, אזוי ווי יעדער איינער ווייסט און פארשטייט אז מען קען נישט פרייערמאכן דעם יום טוב תנח"כ צום אנדערן פון חודש כסליו, און אפילו אויב איינער טוט מסב בענקען און ארויסקוקן צו די הייליגקייט פון די לעכטיגע טעג און צו די ליכטיגקייט פון די הייליגע ליכט, אז דאך אבער נאכמיש אנגעקומען דער צייט, אזוי אויך איז נישט מעגליך צו זיין ברימסעז איידער מען דערנעייכט דער עלטער פון דרייצן יאר, אויך אויך און ער רעדט זיך פון א אינגל וועלכער איז מסמ זייער קלוג און איז מלא גודש מיט תורה און יראת שמים, וויבאלד דער צייט איז נאכמיש אנגעקומען.

אזוי אויך ביי יעדער דבר שבקדושה וועלן מיר אנהאלטן איינעם ווען פון יעקב און מיר וועלן זיין דערווייטער פונעם ווען ער עשו הרשע און מיר וועלן ווייסן און געדענקען אז אויך יעדע גוטע מידה וואס מען וויל דערגרייכן דארף מען זיך פלאגן און הארעווען, און מיר וועלן קלאר זאגן אז מיר האבן דערגרייכט אונזער ציל און מיר קענען שוין פארדענן צו די קומענדיגע ציל, וויל נאר אזוי וועלן מיר קענען האלטן דאס וואס מיר האבן שוין דערגרייכט, אז עס זאל בלייבן אין אונזער באזיך [וירשתי].

(עפי' טיב התורה - וישלה)

טיב

הפרשה

ויחזק העם אשר איתו

די וויכטיגקייט פון דינען השי"ת אויף עטליכע

וועגן

אין די וואכענדיגע סדרה לערנען מיר איבער די מלחמה צווישן יעקב און עשו. די תורה'ק דערציילט אונז אז יעקב און עשו האבן זיך ארומגעאמפערט און אז יעקב אבינו האט זיך געטייט קעגן עשו מיט דריי זאכן לדורון לחפילה און למלחמה.

עס איז ידוע אז די מלחמה איז נישט געווען קיין פשוטע מלחמה, עס איז א דמיון צו די מלחמה צווישן די קדושה און די טומאה, צווישן דער יצר הרע און דער מענטש.

איינס פון די תחבולות וואס יעקב אבינו האט געטון קעגן עשו איז געווען דער צענטירל זיין משפחה אין צוויי טיילן ווי דער פסוק זאגט עדות - ויחזק העם אשר אתו.

יעקב אבינו האט געמאכט א חשבון אז עשו ווייסט נישט וואס ער פארמאגט, ער ווייסט נאר אז ער האט וואס ער זעט און אויב וועט ער מצליח זיין צו צענטירל דאס פאלק אין צוויי, וועט כאטש איין העלפט בלייבן פליטה.

בדרך קמן רען זיין אז אויך דערינען ליגט א תחבולה קעגן די יצר הרע. מיר ווייסן דאך אז דער יצר הרע ארבעט זייער שווער אז דער איד זאל נישט קענען צוקומען צו זיין תכלית אבער מיר דארפן זיך מתגבר זיין איבער אים טרעפן תחבולות ווי אזוי מען קען אים בייקומען.

עס קען זיין אז איינס פון די תחבולות דארף זיין דער דערמאנטער תחבולה פון פארמאגן עטליכע פראנטן אין עבודת ה'. ווען א איד איז מושלם אין תורה אבער ער האט נאר תורה וועט זיך דער יצר הרע פארלייגן נאך אויף די תורה און ער וועט פירן מיט אים א מלחמה אויף די תורה עס עוקר צו זיין פון אים אבער אז א איד פארמאגט מערערע פראנטן, ער האט אן אזויא און תורה און אין תפילה אויך אין מעשים טובים וועט ער אייביג איבערבלייבן מיט עפעס פליטה.

אויב דאס לערנען וועט אים נישט גיין וועט אים כאטש גיין די תפילה און דאנען אויב די תפילה וועט נישט גיין וועט ער כאטש קענען פארדינען מצוות ומעשים טובים און חסד, אבער דאס איז נאר בהנאה אז ער האט אלע דריי זאכן ביי זיך.

אין האב אסאל געהערט דערציילן פון התאון רבי מענדל אטיק זצ"ל, אז ער האט איבערגעדעציילט פון דער בייסקער רב זצ"ל

<<< התקן און עמוד |

מען קען הערן שפועס'ן און דרושת

פון מורנו ורבנו שליט"א - אין א עקסטערע נופער
אידיש: 073-2951321 | לער'ן: 073-2951320

י"ל תוספת ה' תשפ"ה | י"ל תשפ"ה | י"ל תשפ"ה

טיב
התודות

א

מעשיות אויף השגחה פרטית

מאת: הרב משה שטיינמאן

זערוועקט די פילאסאפיע

די פאלגענדע מעשה האט מרדכי שליט"א דערציילט מיט אן אויסטערשלישע התפעלות.

די מעשה האט זיך אפגעשפילט אין יאר תשע"ד. אין יענער צייט האט דער פאטער פון מרדכי שליט"א הגה"צ רבי לוי ראבינאוויטש זצ"ל זיך נישט געשפירט נטט און מען האט אים איינגעפירט אין שפיטאל.

מען האט אים אונטערויכט און געטראפן אז ער האט אן ערנסטע פראבלעם אין די מאגן און מען מוז אים זאפארט אפערירן.

די צייט האט געדרוקט, צייט צייט צו ארגאניזירן א דאקטאר אין נישט גענוק, מען האט געזוכט א גוטן דאקטאר. דער איינציגסטער גוטער דאקטאר אין גענוק ביי די אפטיילונג וואו מען אראנדזשירט די פרויאקט אפעראציעס.

אזוי ווי עס איז געווען א לעצט-מיטטיגע זאך, האט דער דאקטאר געבעטן א טייפערן פרייט אבער קיין אנדערע ביריה איז נישט געווען - מען האט אים געמוזט גענעסן.

די זאכן זענען געגאנגען זייער שנעל, איינס צוויי איז מען געווען אין די אפעראציע צימער. אנקומענדיג אינעווייניג האט מען באגעגענט א פרומער איד אלץ פראפעסאר. דער איד האט זיך פארענטשעלט אלץ פראפעסאר גאלדבערג פון באטאטאן.

הערנדיג ווער דער טאטע איז און ווי אזוי ער הייסט, איז ער געווארן זייער שווער. דעריבער האט ער דערציילט אז זיין רבי דער באטאטנער רבי לוי יצחק זצ"ל איז געווען א תלמיד פון מיון טאטע זצ"ל.

ער האט דורכגעפירט די אפעראציע מיט גרויס איבערגעגעבענישט און שפעטער האט ער געזאגט אז מען זאל איבערגעבן דער סעקרעטאר אז ער נעמט נישט קיין געלט פאר די באהאנדלונג.

די מעשה האט נאך א המשך:

ווען דער סעקרעטאר האט געהערט אז דער פראפעסאר בעט נישט קיין געלט פאר די אפעראציע און געמעגליך אין באטראכט וויפיל געלט ער האט דא דערלייגט, האט ער זיך אינטערעסירט ווער דער טאטע איז און וואס איז די שייכות צווישן די צוויי.

הערנדיג איבער די חשיבות פון טאטן האט דער סעקרעטאר געזאגט אז ער וויל בעטן א ברכה.

די ברכה וואס ער האט געבעטן איז געווען אז ער וויל זוכה זיין צו האבן די כח צו קענען ווערן א בעל תשובה.

די מעשה האט בארייט יעדן איינעם אבער די מערסטע האט עס בארייט אז דער איד האט זיך מערד געווען אז דער אידישער פונק האט זיך צופלאמט אין אים - אז פון צווען די געשעענישן אליין האט עס צוגעברענגט אז דער איד זאל אויסדרוקן זיין באגעגן צו טון תשובה פארן באשעפער.

אז ער האט דערציילט אויף זיך אז אין די יונגע יארן האט ער נישט מצליח געווען אין תורה.

די סיבה דערצו איז געווען ווייל ער איז געווען א געוואלדיגער מעמיק און וועלנדיג פארשטיין יעדע זאך ביזן סוף איז ער אייביג געבליבן שטעקן ביי איין זאך און ער האט ממש געשפירט ווי ער פארלירט די חיות אין די תורה.

אמאל האט ער זיך באקלאגט פאר זיין פאטער דערוועגן. זיין פאטער האט אים גע'געצט' אז ער זאל לערנען צוויי מסכתות אימאנינאל, און אזוי ארום וועט ער פארדינען אז ווען איין מסכתא ווערט אים שווער וועט ער גלייך לערנען די צווייטע און מצליח זיין בליסוד.

ער האט געפאלגט די עצת און די הצלחה האט אים אנגעהויבן שיינען אין תורה.

ער איז דא א מוראדיגע צוואת הריב"ש. ער שרייבט אז אסאך מאל מאכט זיך אז א איד איז נישט מצליח אין איין געוויסער חלק פון עבודת ה'. דער איד פארשטייט נישט פארוואס עס איז אזוי, אבער די אמת איז אז פון הימל וויל מען אז דער איד זאל זיך משלים זיין אין א צווייטער זאך אויף די וועלט און מען פירט עס אזוי אז ער זאל נישט מצליח זיין אין די געביט און מוזן איבערגעין צו א צווייטע עבודה.

אבער ווען א איד דינט הקב"ה אויף עטליכע וועגן קען ער אנגיין צו זען די הצלחה אין יעדער זייט.

די געדאנק איז אויך שייך ווען מען רעדט פון די איכות העבודה. דער לעבן פון א מענטש איז אן איבערגאנג. דורכאויס דאס לעבן גייט מען אריבער אסאך זאכן און עס טרעפט זיך אז דער מענטש פארלירט זיין געשמאק אין עבודת ה' און ער קען נישט לערנען בעיון רב ווי ער לערנט אייביג אבער אז דער איד האט אויך שיעורים אין אנדערע מקצועות שבתורה האט ער כאטש אן אחוזה ערגעץ אנדערש און ער בלייבט מיט עפעס אין זיינע הענט.

בשם דער הייליגער צאנזער רב ז"ע זאגט מען נאך אז טראץ וואס אין צאנז איז דער נשאר פון לערנען עיון געווען א שטארקער זאך, האט ער אמאל געזאגט פאר זיינע נאנטע אז ווען עס גייט אים זאל ער לערנען גמרא בעיון מיט תוספות, אבער ווען עס גייט אים נישט, זאל ער לערנען גמרא מיט רש"י, און ווען אויך דאס גייט נישט זאל ער לערנען עין יעקב מיט משניות און ווען דאס איז אויך שווער זאל ער עוסק זיין אין סיפורי צדיקים - דער עיקר איז אז ער זאל נישט ארומגיין ליידיג.

אויך דער דיוק רבי בנימין ראבינאוויטש זצ"ל פלעגט צו זאגן אז טראץ וואס מיר ווייסן אז ביטול תורה איז א הארבער זאך איז עס אבער די לייכטעס זאך מקיים צו זיין. אויך אויב מיר קען נישט לערנען בעיון רב קען מען לערנען דינגע זאכן, מען קען אייביג מקיים זיין די מצוה פון לימוד התורה.

די בחינה איז מרומם אין די ווערטער פון דוד המלך אין תהלים (ק"ט, ג) זאת נחמתי בעיני כי אמרת חיינתי, אז דוד המלך טרייסט זיך אז אויך ווען ער איז אן עני און אז חל"ל זאגן דאך שוין [גדרים מה. א.] אין עני מאל בדעה אז ווי אזוי וועט ער זיך טרייסטן אין אזא שווערע צייט, איז די תשובה - כי אמרת חיינתי, אז אייביג איז דא וועגן ווי אזוי מען קען זיך שטארקן - ווייל אייביג איז דא וואס צו לערנען.

עס קען זיין אז די בחינה ליגט אויך אין דער לשון 'אמרת', ווייל דער ווארט 'אמרת' איז 'אמירה' און דער לשון פון 'אמירה' איז א שוואכערע לשון, א רמז אז אויך ווען מען איז אין א שוואכע מיטע, זאל מען זיך מחזק זיין אין תורה און לערנען וואס מען קען לערנען אין אזא צייט.

אין ספר רמיה האב דערציילט דער מחבר אז ער האט געקענט א איד וואס פלעגט ענדליך יעדער יאר ש"ס דורלן אפזאגן די ש"ס. דער איד האט נישט פארשטאנען קיין ווארט וואס ער זאגט, אבער דאך האבן זיינע אויגן געשיינט פון קדושה ביי די סיום הש"ס.

מען קען זען אז דאס איז מען דארף זיך מתאמץ זיין און אויסנוצן די צייט אויך ווען עס גייט נישט צו לערנען בעיון רב. אז מען וועט זיך פירן אזוי וועט מען זוכה זיין צו וועט אייביג לייכטן די עבודת ה', און מען וועט זען סייענע דשמיא אויף טריט און שריט און זוכה זיין צו דינען הקב"ה מתוך גלות המוחין.

אין זוהר הקדוש אין די פרשה פון די וואך (ו'ה) דף קטז). ווערט ארויסגעלערנט פון די אויבערדעמאנטע פסוקים דער סדר פון דאווענען. ערשטנס מיט דאס וואס עיקב אבנ' ע"ה האט צום ערשט געמאכט לויב פארן באשעפער איידער ער האט ארויסגארופן זיין בקשה לערנען מר אריסן אז איד זאל צום ערשט סדר זיין לויבדייך פארן אויבערשטן, און נאר דערנאך זאל ער בעטן זיינע פארלאנגען.

צווייטנס אז מען זאל קלאר ארויסזאגן מיטן מויל די תפלה און בקשה וואס מען וויל בעטן, און מען זאל זיך נישט באמגן מיט אן אלגעמינע תפלה מיט א כללידיגען לשון פון הגהלה.

און אזוי זאגט דער זוהר הקדוש (אויבערגעזייטשט): ווער עס איז מחפץ זיין תפלה, אז געהעריג ערקלערן זיין ריה, (עיקב אבנ' האט מחפץ געווען) 'זאגלין אזוי און איר זי וועט זאגן אז די האנטס פון שוין געמאכטע ווערן פארן און דערביי דאס ער ערקלערט אן געזאגט 'מיט אה'. און איר זי וועט זאגן אז איר אנדערע קרובים ווערן גענוערן 'אריסן - דעריבער האט ער ארויסגעזאגט 'מיד עש'. צוליב וועלכן טעם? האט אירסוואונג קלאר זינע ווערטער. און אויב די וועט זאגן פארוואס דארף איר האבן א רעסונג [הגלה] - דעריבער האט ער ארויסגעזאגט 'כי ידא' אנכי אתו פן יבוא ויחבלי' כדי צו לאזן וויסן דער זאך אירבן און עס צו ערקלערן קלאר, און נישט פארדאלין זינע ריה. כדי בארעך פונעם זוהר הקדוש. זי דארט אויך באריכט וואו עס ווערט ערקלערט נאך ענינים איבער דאווענען, וואס ווערן ארויסגעלערנט פונעם 'סדר התפלה אין אונזער פרשה.

→→→

ער האט מיר דערציילט דהר"ג רבי יחזקאל ישעאל סעקולא פון אמעריקע באקאנט אין דאס דער "סאדאנווער רב", וועלכער איז געווען איינער פון די גאר חשוב'ע און געריכטע רבנים החשובים אין אמעריקע און האט זוכה געווען זיין סאמך צו דרייען ציבאל סמיטוואנע פון הרב'ל סאטמאר'ס זצוקל בעל "דברי יואל". ער האט מיר דערציילט איבער א חשובער איד פון זיין קהילה מיטן נאמען הר"ר יחזקאל בערעטער'ס, וועלכער האט זיך באטייליגט אין מיט איר אייגענליך פארדינט צום רב'ן. און דער רב פלעגט איינציין אונזערע מיט אים בקדוש פריסה צו דערלאנגען דעם קוויטל און באקומען א ברכה אז ער פלעגט סמלין זיין פאר אים רבי'ן.

אין יאר, האט רבי יחזקאל אראפגעלייגט אויפן טיש פונעם רב'ן אונזערע מיטן קוויטל, נאר א גרויסן 'פדיון' וואס איז באשטאנען פון זייער א גרויסע סומע געלט שטח באפון יצאן פון העכלן און דער רב האט ווי זיין שטייגענע זיין אונזערע מיטן קוויטל פון ל' טוב טונדעסמאנען, נאכדעם וואס זיין זענען ארויסגעזאגט, האט דער רב'ן געזאגט טאמער זיין איד האט געגעבן מיט זיין געלייגטקייט, און ער האט געוויסן אז מען זאל צוריקרופן דעם סאדאנווער רב און ער האט אים שטייגענע זיין רבי יחזקאל איז אפער נישט ארויסגעזאגט דאס מאל 'מסדר' און צי ער איז טאקע ביכול צו ערלויבן און גרויסן 'תענית'.

האט אים דער רב'ן געענטפערט מיט חכמה: צי ער קען אדער נישט, דאס איז שוין זיין געזעשט... נאך דער רבי זאל מחפץ זיין, אז ער זאל אלעמאל קענען געבן און נאך, און נאך פארשטענדליך זינע תנחות פילפאכטיג.

דער רבי האט זייער געהאט געזאגט פונעם פאסיגן

דער סדר פון דאווענען

"אלקי אבי אברהם וגו' קטנתי מכל הקדושים וגו', הצילני נא מיד אחי מיד עשו וגו'"
באשט"ל. יג

גענוטפער פונעם רב און ער האט זיך באראוונט.

→→→

אבי מורי הרב האבן רבי לוי הכהן זצוקל בעל מעדני השולחן, איז געווארן א יתום זייענדיג בלויז אכט יאר אלט, און דעריבער האט ער נישט געדענקט קיין סאך פון זיין טאטעס ריה, הרב'ל המקובל האלקי רבי גמליאל ראבינאוויטש ראש ישיבת קשינעו זצוקל. צווישן די זאכן וואס זענען געבליבן אויסגעקייצט ביי אים אין זכרון, און איבער וועלכער ער פלעגט שטענדיג דערציילן, איז געווען דער ענין פון דאווענען. צומאל ביים דאווענען, פלעגט ער זיך אריינגלייטשן אונטערן טלית פון זיין טאטע, וועלכע איז געלעגן אראפגעזאגט איבער זיין גאנצן קאפ ווען זיין ווייניגן געזיכט איז באהאלטן דערונטער. און אלליין קינד האט ער זייער שטארק געווען זיך צו באטייליקן מיט אים אין זיין דאווענען, און דארט האט ער געזען ווי זיין טאטע האבן גדיקן פארזיסט טייכן טערען ביי זיין אריינגאן דאווענען.

יעדן טאג וואס ער פלעגט זיך דערמאנען דערפון, כאטש עס איז שוין איידער ער געמאלטן מען ווי אכצור, אבער פלעגט ער וויינען פונדאמיט, זאגנדיג אז עס האט זיך דארט געזען צוויי טייכן פון טערען!

→→→

ווען די הייליגע ברידער, דער רבי רבי אלימלך און דער רבי רבי זושא זצוקל, האבן געפארשט זייער באקאנטע גלות זענען זיי אנגעקומען אין א שטעטל אין פולין של מעלה, וואו זיי האבן געטראפן א בחור וועלכער האט פארמאגט נאר א ריזיק און געגרינגען נעש, וואס האט געשיינט און געלויבטן בשמים ובאבין. זיי האבן זיך געוואנדערט וויאזוי דער בחור האבן געפרעגט זיין סאמך וויאזוי זי האט זוכה געווען צו און חשוב'ע זון, מעגליך אז איר מאן א תלמיד חכם אדער א צדיק נסתר א.ד.ג.

די סאמך האט זיי אבער דערציילט, אז איר מאן איז א שטערליך דארפס'איד, אבער יעדן שבת ווען ער זינט דא בביתו און מיט כסופים זי זוכות פון שבת קדש, און ער קומט אן צו די ווערטער: זיכור לראות וגו' וגינים עוסקים בתורה ובמצוות וכו', פלאצט ער אים אים פון שטארקן געוויין אן אויפער, און אזוי ריסט ער טייכן טערען א לאנגע צייט, און צומאל פאלט ער אראפ אויפן רב'ל פאר'אלשטערען וואס אינמיטן זיין תפלה און מען דארף אים דערמיטנערן און אויפרייבן.

אויב ווי - האבן די הייליגע ברידער געזאגט - איז שוין אלעס פארשטענדליך, ווייל עס איז נישטא קיין שום זאך וואס

ווען פון תפלה:

און ווירקליך איז דער קינד שיין אויפגעוואקסן, און מיט די גייט איז ער געווארן איינער פון די גדולי צדיקי הדור, דאס איז דאך תורה'רבי דוד מלעלוב זצוקל.

לפסעו ווי ווייט עס דערגרייכט דער געוואלדיגער חכ פון די תפלה פון טאטעס און סאמאס אויף זייערע קינדער, און אז מען זאל פארמערן צו ווייניגן און און בעטן ביים אויבערשטן פאר די הגהלה פון זיין און טעכטער אין אלע ענינים לטובה ולבכה.

→→→

עס האט מיר דערציילט אן איש נאמן מקידי קרית דשופרא וועלכער איז סקפדי פאר נאך יונגווייז און צו זאגן 'תיקון חצות' יעדער נאכט.

אינמיטל האט ער צוליב א געוויסע סיבה זיך נישט אויפגעוואקסן ביי חצות און פונקט אין חצות נאכט האט זיך א נגב אריינגעבראכן אין זיין ריה, און פונעם ערשט און טומל וואס איז געווארן, האט ער זיך גלייך אויפגעוועקט צו אן חצות. ווי נאר ער איז ארויסגעגאנגען פון זיין צימער האט זיך דער נגב שטארק דערשטארק, און איז גלייך אנטלאפן פון ריה אנדעם וואס ער האט אריינגעכאפט עפעס צו געבנען. האבן איר אים געוויסן קלארע ווערטער וואס דורכן מוהר"ל פון מברסלב שרייבט אין ספר המדות (נרן) גנבה וגנבה חלק שני ס"ק ה' ווי פאלגט: "על ידי אסירה תקון חצות גמול מצינעם צו כאן לשון קדשו.

→→→

הרב'ל רבי שריה דבליצקי זצ"ל איז אמאל דורכגעגאנגען א שווערע אפעראציע און ער האט זיך פריער געדינט א ספעציעלע "קאנקר-ברודער" (אמאריס) וועלכער זאל אים באהאנדלען אינעם שפיטאל, דער קיין שום פרי זאל נישט צוריק צו אים תלילה וואו איר האט ער אים געברענגט שרעק עסן פון זיין ריה און זיך אפגעגעבן מיט אלע זיינע באדערפענישן.

נאכפאלגנדיג די אפעראציע, האט ער געהאט שווערע ווייטאגן און שרעקליכע יסורים און וויבאלד דער געטרייע "ברודער" איז נישט געווען אינמיטל און ער ווען וויאזוי ער ליידט אזוי שטארק האט ער אים געוואלט אינמיטל פונעם צו באהאנדלען וויאזוי אבער ער איז נישט געשטענען האט זיך דער רב קעגנענדיג און האט נישט נאכט געווען צו באקומען דעם אינמיטל.

פארוואס? האט זיך דער ברודער צושרייען, דער רב ליידט דאך דערוועגן יסורים? ער האט נישט קעגנענט פארשטיין וועלכע אפאליט עס קען זיין ערליי'הל, צו באקומען אן עס פשוט'ן אינמיטל. און וועל די געבן צו פארשטיין, האט איר דער נאך געענטפערט מיט א ליכטן שמיכל מיר שטייען קיין יעצט ארום עפעס שעה פארן האלבער נאכט, און ביי דער צייט פון חצות דארף מען דאך נישט אויפשיין צו זאגן 'תיקון חצות', דעריבער האב איר מורא אז דער אינמיטל וועט מיר מאכן איינשלאפן און איר וועל זיך נישט אויפערקן באציינען!

נאר נאכדעם וואס דער ברודער האט אים צוגעזאגט אז ווען ער וועט אים אויפערקן ביי חצות תלילה, האט דער רב צוגעשטימט צו באקומען דעם אינמיטל.

→→→

דער דאווענען פון מורנו הרב'ל רבי זנובל דוריער זצוקל, איז געווען מיט אן אייגענליך בביתו און איז אלעמאל געווען קביעות'דיג

טיב הקהילה

אויף אידיש

להשיג בחנויות הספרים המובחרות
הפנה ראשית מרכז הספרים בתחלת הרב יצחק פרידמן 01-4618414

זיין טאטע.

ווען ער איז אויסגעקוקט און ער האט זיך דערוואוסט פונעם גאנצן ענין, האט ער זיך אפגעקענט פארוואס מען האט אים נארישט געמאלדן דערוועגן, ערקלערנדיג אז דעמאלטס וואלט ער כאטש מחפיל געווען און געזאגט תהלים אז ער זאל שטעלן אויסגעזייעלט ווערן!

האט אים זיין טאטע געזאגט: סיי ווי ביסטו דאך נישט קיין דאקטער... זיין ליכטיגע תורה-לעבן איז וויכטיגע פאר מיר רופא, מער ווי דינע תפלות! דעריבער האב איך אנגעזאגט אז מען זאל דיר איבערדרייט נישט שטערן פון דינע סדרי הירושלמי וויבאלד דאס איז דער חשובסטער זאך אויף דער וועלט!

→<<

רבינו הגדול בעל החפץ חיים זצוקל, פלעגט שטענדיג דאווענען דווקא אינעווייניג אין סידור, און אויך ברכת המזון פלעגט ער בענטשן אינעווייניג אינעם סידור. נישט נאר דאס, נאר אפילו אסאך ברכות האט ער מקפיד געווען צו זאגן אינעווייניג און א סידור, אזוי ווי די ברכה פון 'אשר יצר' א.ד.ג., האט ער געזאגט אינעווייניג אין סידור.

→<<

אין האב געזעהט, אז צום הייליגן רב'ן דער רוזשינער שרף זצוקל איז אסאך געקומען א, אה, וועלכער איז געווען א גרויסער בעל סמך, און ער פלעגט זייער אפט פאסטן תעניתים. אבער פון די אלע תעניתים און סיטופים איז זיין קערפער געווארן אפגעשטארבן, און ער געזאגט: עס מוז זיין אז עס איז שטאנען קיין פלאך פאר קיין שום זאגן וויבאלד איך האב היינט געזאגט ביי וועלכן אזוי ווי מירן שטייגער, און הכמני ליל זאגן דיין קלאר (ברכות טז) אז וועט דאזיגן קונוקס! מ'קען ב'ל שמיט נוקל כל אות חיים!

און נאך אינעם זעלבן טאג איז די נאנצע געלט צוריקגעקומען צו אים און ער האט נישט דערלייגט אפילו אין איינציגע וועג!

→<<

אין די באוואוסטע פאנוויזשער ישיבה אין די שטאט ווען ברק יצ"ל איז געגעבן און געלערנט מיט גרויס התלהב דער זון פון הארן הגדול רבי שמעון מאנצור זצ"ל. איינמאל איז רבי שמעון אריבערגעגאנגען נאר ווערנען אין אספליצירטע אפערעציע אינדערצייט וואס זיין וועגנער וואס האט דעמאלטס געלערנט אין ישיבה האט נארישט געוואוסט אז זיין טאטע איז א חלה מסוכך, און איך האט מען אים נארישט דערייזלט איבער די אפערעציע לויטן אנווייזונג פון

לעבן! און ער געזען ביי די דרשה פון הארן המפורסם רבי יחיאל מיכל טיקוטינסקי זצ"ל, וועלכער איז געווען באוואוסט אלס א נואם בחסד עליון. זיין דרשה איז געווען נאר וואונדערליך, און זיין קול איז געווען זייער אנגענעם מתוק מדבש וטפת צופים. די פאראמאלטע האבן זייער געטראשט הגהה העליל שוין זיין דרשה און האבן קיינמאל נישט געוואלט פארפאסן זיין דרשה פון רבי יחיאל מיכל.

און אט איז אנגעקומען דער צייט פון תפילת מנחה און רבי משה האט געפילט אז ער איז נישט מסוגל איינצופירשן און ארויסגיין, פארפאסנדיג דעם הערליכן דרשה. ער האט אבער געקעמפט מיט זיך אליין מיט אלע זיינע כוחות ביז ער איז אפגעשטאנען פון דארט! בספרות נפש, אנטלויפנדיג האסטיג פון דארט כדי צו דאווענען תפילת מנחה געבייט.

און וואס פון אט דעם מסירות נפש, האב איך זוכה געווען צו סייענע דעם וועג... פלעגט ער אויפירן, ווייל דארט וואו עס איז דא 'מסירות נפש', איז דא סייענא דשמיא.

→<<

הרב ר' אברהם מרדכי בן הרצ"ר שלום זאב אייזנבאך זצ"ל האט אסאך דערייזט זייער אסאך געלט אין א בונגעס-געשעפט. דאס איז געווען א הון עצום און דער הפסד וואלט אים פארוואנדלט אויפאסאל צו אן עני ואביון, און א גרויסער בעליזב פאר זיין גאנצן

ספר אהל האילות
הספר אהל האילות
ספר אהל האילות

מוקד הזמנות ספרים +
של הגר"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
קו ההזמנות של מכון טיב 0733-22-76-09

shivti11@gmail.com

05276-10455 078-3331109 טל: ר' ישעיהו ר' יושלים

יחוד יקרו! א תחתיו טובה לעצמך, הק מוזן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור מגוריך ולהיות שותף ליחודי הרבים. הפעמיניעם יקבלו את העלון בביל (אפשר גם ישירות להדפיס).

Anyone Interested in receiving Tiv Hachila weekly in Hebrew or English should Email: Sheldon@hpinet.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-2707